

Sygn. akt III KK 319/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSA del. do SN Andrzej Kot (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej

w sprawie J. N.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 11 stycznia 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt XI K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok w zakresie orzeczenia o środku
karnym i w tej części sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w
B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2016 r., sygnatura akt XI K (...), Sąd Rejonowy w B. oskarżonego J. N. uznał za winnego tego, że w dniu 10 listopada 2015 r. w B. na ulicy A., znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki DAF, o nr rej. (...), gdzie pierwsze badanie o godzinie

1:05 wykazało 1,55 promila, a drugie o godzinie 1:20 wykazało 1,45 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. - i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wymierzył oskarżonemu opłatę w wysokości 60 złotych i obciążył go kosztami postępowania w wysokości 70 złotych.

Wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 26 lutego 2016 r.

Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym, na niekorzyść skazanego J. N., zaskarżył kasacją Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zarzucił w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 42 § 2 k.k., polegające na orzeczeniu w stosunku do J. N., skazanego za czyn z art. 178a § 1 k.k., środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2, w sytuacji, gdy zgodnie z dyspozycją wskazanego przepisu - zakaz ten powinien zostać orzeczony na okres nie krótszy niż 3 lata. Przy tak sformułowanym zarzucie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Złożona z zachowaniem terminu określonego w art. 524 § 3 k.p.k. kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest w sposób oczywisty zasadna, trafny okazał się bowiem podniesiony w niej zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego – art. 42 §2 k.k. Zgodnie bowiem z dyspozycją tego przepisu w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 maja 2015 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 541), a więc w dacie popełnienia przestępstwa – obowiązkiem Sądu było orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów na okres nie krótszy niż 3 lata.

Rażące naruszenie powyższego przepisu miało przy tym istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skutkowało bowiem takim ukształtowaniem orzeczenia

o środka karnym, które nie uwzględniało obowiązującej w tym zakresie regulacji o charakterze obligatoryjnym. Implikowało to konieczność uchylenia wyroku Sądu Rejonowego w B. w zakresie rozstrzygnięcia o środku karnym i przekazaniem sprawy w tej części do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Procedując powtórnie w zakresie, w jakim nastąpiło przekazanie, Sąd Rejonowy uwzględni obowiązującą treść przepisu art. 42§ 2 k.k.

Kierując się omówionymi względami, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

r.g.